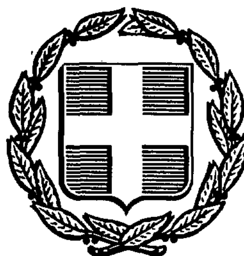

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1989	ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 760

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 322542

Τεχνικός Κανονισμός αποδοχής ποικιλιών ειδών χηπευτικών.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του άρθρου 1 παρ. 1, 2 και 3 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού δικαίου» (ΦΕΚ 34 τ.Α/17.3.1983) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984, «Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθραχος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (ΦΕΚ 70 τ.Α/21.5.1984).

β) του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν. 1564/1985 «Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικών ειδών» (ΦΕΚ 164 τ.Α/26.9.1985).

2. Την αριθμ. 440756/30.12.1985 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Γεωργίας «Γενικός Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών των καλλιεργουμένων φυτικών ειδών» (ΦΕΚ 124 τ.Β/26.3.86).

3. Την από 19 και 20.4.1989 γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1
Σκοπός

Καθορίζουμε, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 70/458/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1970 «περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών» (Ε.Ε. Ειδ. Εκδ. 03 τομ. 006 σελ. 9) όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με:

α) Τις οδηγίες:

1. 71/162/ΕΟΚ (L. 87, 17.4.1971, σελ. 24).
2. 72/274/ΕΟΚ (L. 171, 29.7.1972, σελ. 37).
3. 72/418/ΕΟΚ (L. 287, 26.12.1972, σελ. 2).
4. 73/438/ΕΟΚ (L. 356, 27.12.1973, σελ. 79).
5. 76/307/ΕΟΚ (L. 72, 18.3.1976, σελ. 16).
6. 78/55/ΕΟΚ (L. 16, 20.1.1978, σελ. 23).
7. 78/692/ΕΟΚ (L. 236, 26.8.1978, σελ. 13).
8. 79/641/ΕΟΚ (L. 183, 19.7.1979, σελ. 13).
9. 79/692/ΕΟΚ (L. 205, 13.8.1979, σελ. 1).
10. 79/967/ΕΟΚ (L. 293, 20.11.1979, σελ. 16).
11. 80/1141/ΕΟΚ (L. 341, 16.12.1980, σελ. 27).
12. 86/155/ΕΟΚ (L. 118, 7.5.1986, σελ. 23).
13. 87/120/ΕΟΚ (L. 49, 18.2.1987, σελ. 39).
14. 83/495/ΕΟΚ (L. 275, 8.10.1983, σελ. 18).
15. 87/481/ΕΟΚ (L. 273, 26.9.1987, σελ. 45).
16. 88/332/ΕΟΚ (L. 151, 17.6.1988, σελ. 82).
17. 88/380/ΕΟΚ (L. 187, 16.7.1988, σελ. 31).

β) Τις πράξεις προσχώρησης:

1. L. 73, 27.3.1972, σελ. 14.
2. L. 291, 19.11.1979, σελ. 17.

γ) την απόφαση του Συμβουλίου:

1. L. 2, 1.1.1973, σελ. 1.

δ) Τον κανονισμό αριθμ. 3768/85/ΕΟΚ (L. 362/8, 31.12.1985) και ειδικώτερα προς τα άρθρα αυτής τα σχετικά με την αποδοχή ποικιλιών κηπευτικών, και προς την οδηγία 72/168/ΕΟΚ της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 1972 «περί καθορισμού των χαρακτηριστικών και των ελαχίστων προϋποθέσεων για την εξέταση ποικιλιών των κηπευτικών». (Ε.Ε. αριθμ. L. 103 της 2.5.1972, σελ. 6), τους ειδικούς όρους και προϋποθέσεις σχετικά με την αποδοχή ποικιλιών των κηπευτικών ειδών στη χώρα μας, σπόροι σποράς των οποίων πρόκειται να τεθούν σε εμπορία στην Ελλάδα και τα άλλα Κράτη Μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού:

Α. Κηπευτικά: είναι τα φυτά των παρακάτω ειδών που προορίζονται για παραγωγή γεωργικών ή κηπευτικών προϊόντων, εκτός από καλλωπιστική χρήση:

Allium cepa L. .... Κρεμμύδι
Allium porrum L. .... Πράσσο
Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm .... Ανθρίσκος το χαιρέφυλλο
Apium graveolens (L.) .... Σέλινο
Asparagus officinalis (L.) .... Σπαράγγι
Beta vulgaris L. var. vulgaris .... Σέσκουλο
Beta vulgaris L. var. conditiva Alef. .... Κοκκινογούλι ή πατζάρι
Brassica oleracea L. convar. acephala (DC)
Alef var. sabellica L. .... Κράμβη η ουλόφυλλος
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L)
Alef var. botrytis L. .... Κουνουπίδι
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L)
Alef var. cymosa Dusb. .... Μπρόκολο
Brassica oleracea L. convar. oleracea
var. gemmifera DC .... Λάχανο Βρυξελλών
Brassica oleracea L. convar. capitata (L.)
Alef var. sabauda L. .... Κράμβη του Μιλάνου
Brassica oleracea L. convar. capitata (L.)
Alef var. alba DC .... Κράμβη η κεφαλωτή
Brassica oleracea L. convar. capitata (L.)
Alef var. rubra DC .... Κόκκινο λάχανο
Brassica oleracea L. convar. acephala (DC.)
Alef var. gongylodes .... Ραφανοκράμβη
Brassica pekinensis (Lour.) Rupr. .... Κινέζικο λάχανο
Brassica rapa L. var. rapa .... Γογγυλοκράμβη ανοίξεως.
Γογγυλοκράμβη φθινοπώρου
Capsicum annuum L. .... Πιπεριά

Cichorium endivia L. .... Αντίδι κατσαρό, Αντίδι άγριο
Cichorium intybus L (patrim) .... Ραδίκι – witloof ευρύφυλλο ραδίκι, (ιταλικό ραδίκι)
Cichorium intybus L (patrim) .... Κιχώριο για βιομηχανική χρήση
Citrullus lanatus (Thumb.) Matsum and Nakai .... Καρπούζι
Cucumis melo L. .... Πεπόνι
Cucumis sativus L. .... Αγγούρι
Cucurbita maxima Duchesne .... Κολοκύθα
Cucurbita pepo L. .... Κολοκύθι
Cynara Carduneulus .... Κάρδος
Daucus carota L. .... Καρότο
Foeniculum vulgare Miller .... Μάραθο
Lactuca sativa L. .... Μαρούλι
Lycopersicon Lycopersicum (L.) Karst. ex. Farwell Τομάτα
Petroselinum crispum (Mill) Nymex. A.W.Hill .. Μαϊδανός
Phaseolus coccineus L. .... Φασόλι το Ισπανικό
Phaseolus vulgaris L. .... Φασόλι το κοινό
Pisum sativum L. (partim) .... Μπιζέλι (εκτός κτηνοτροφικών)
Paphanus sativus L. .... Ρεπάνι
Scorzonera Hispanica L. .... Σχορτσονέρα ή Ισπανική
Solanum melongena L. .... Μελιτζάνα
Spinacia oleracea L. .... Σπανάκι
Valerianella locusta (L) Laterr .... Σμύρνιο
Vicia faba L. (partim) .... Κουκιά.

Β. Βασικοί σπόροι: είναι οι σπόροι σποράς οι οποίοι:

α) έχουν παραχθεί με την ευθύνη του δημιουργού ή του υπεύθυνου για την διατήρηση της ποικιλίας σύμφωνα με τις αποδεκτές μεθόδους διατήρησής της,

β) προορίζονται για την παραγωγή σπόρου σποράς της κατηγορίας «πιστοποιημένος σπόρος»,

γ) ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις για τους βασικούς σπόρους που προβλέπονται στα παραρτήματα I και II με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4,

δ) διαπιστώθηκε, μετά από επίσημες εξετάσεις, ότι ανταποκρίνονται στις παραπάνω προϋποθέσεις.

Γ. Πιστοποιημένοι σπόροι: είναι οι σπόροι σποράς οι οποίοι:

α) προέρχονται απ' ευθείας από βασικούς σπόρους ή, κατόπιν αιτήσεως του δημιουργού, από σπόρους μιάς γενεάς προγενέστερης των βασικών, οι οποίοι όμως να είναι σε θέση να πληρούν και διαπιστώνεται, μετά από κάθε επίσημη εξέταση, ότι πληρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις για τους βασικούς σπόρους στα παραρτήματα I και II,

β) προορίζονται χυρίως για την παραγωγή χηπευτιχών,

γ) πληρούν τις προϋποθέσεις για τους πιστοποιημένους σπόρους που προβλέπονται στα παραρτήματα I και II, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4,

δ) έχει διαπιστωθεί μετά από επίσημες εξετάσεις, ότι ανταποκρίνονται στις παραπάνω προϋποθέσεις και

ε) υποβάλλονται σε επίσημο μετέλεγχο, που πραγματοποιείται μετά από επίσημη δειγματοληψία, για τον έλεγχο της ταυτότητας και της καθαρότητας της ποικιλίας.

Δ. STANDARD σπόροι: είναι οι σπόροι σποράς οι οποίοι:

α) έχουν επαρκή ποικιλιακή ταυτότητα και καθαρότητα,

β) προορίζονται χυρίως για την παραγωγή χηπευτιχών,

γ) πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα II και

δ) υποβάλλονται σε επίσημο μετέλεγχο, που πραγματοποιείται μετά από επίσημη δειγματοληψία, για τον έλεγχο της ταυτότητας και της καθαρότητας της ποικιλίας.

Ε. Επίσημες διατάξεις: οι διατάξεις που θεσπίζονται:

α) από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, ή

β) από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπό την ευθύνη του Υπουργείου Γεωργίας, ή

γ) για βοηθητικές δραστηριότητες, επίσης υπό τον έλεγχο του Υπουργείου Γεωργίας, από κάθε φυσικό πρόσωπο που έδωκε το νόμιμο όρκο για το σκοπό αυτό, υπό τον όρο ότι τα αναφερόμενα στις περιπτώσεις (β) και (γ) πρόσωπα δεν αποκομίζουν ιδιαίτερο όφελος από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

ΣΤ. Μικρές συσκευασίες: οι συσκευασίες που περιέχουν σπόρους καθαρού βάρους κατ' ανώτατο όριο:

α) 5 χιλιογράμμων για τα όσπρια (Lequminoseae),

β)500 γραμμαρίων για το κρεμμύδι, ανθρίσκο, σπαράγγι, σέσκουλο, κοκκινογούλι, γογγυλοκράμβη ανοίξεως και φθινοπώρου, καρπούζι, κολοκύθα, κολοκύθι, καρότο, ραπάνι, σκορτσονέρα, σπανάκι, σμύρνιο (λυκοτρίβολο),

γ) 100 γραμμαρίων για όλα τα είδη κηπευτικών.

Άρθρο 3

Αποδοχή ποικιλιών - Εθνικός κατάλογος

1. Οι σπόροι σποράς κηπευτικών πιστοποιούνται, ελέγχονται ως STANDARD και τίθενται σε εμπορία μόνο αν η ποικιλία τους είναι επίσημα αποδεκτή στη χώρα μας.

2. Κάθε χρόνο εκδίδεται Εθνικός Κατάλογος Ποικιλιών Κηπευτικών Ειδών που περιλαμβάνει τις ποικιλίες που έχουν γίνει επίσημα αποδεκτές από τη χώρα μας. Τα ονόματα των ποικιλιών αυτών συνοδεύονται από το γράμμα «α» εάν οι σπόροι τους μπορούν να πιστοποιούνται ως «βασικοί», «πιστοποιημένοι», ή να ελέγχονται ως «STANDARD» και από το γράμμα «β» εάν οι σπόροι τους μπορούν να ελέγχονται μόνον ως «STANDARD» .

Κάθε πρόσωπο μπορεί να συμβουλεύεται τον κατάλογο αυτό.

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις αποδοχής

Μία ποικιλία γίνεται επίσημα αποδεκτή εάν αυτή είναι σαφώς διακρινόμενη, σταθερή και επαρκώς ομοιόμορφη.

Στην περίπτωση του κιχωρίου για βιομηχανικές χρήσεις, η ποικιλία πρέπει να έχει ικανοποιητική αξία όσον αφορά την καλλιέργεια και τη χρήση.

Άρθρο 5

Διακριτότητα, Σταθερότητα, Ομοιομορφία

1. Μία ποικιλία, οποιασδήποτε και αν είναι η προέλευση, τεχνητή ή φυσική, της αρχικής μορφής από την οποία προέκυψε, θεωρείται σαφώς διακρινόμενη εάν ξεχωρίζει καθαρά σε ένα ή περισσότερα σημαντικά χαρακτηριστικά από κάθε άλλη ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα.

Τα χαρακτηριστικά πρέπει να δύναται να αναγνωρίζονται και να περιγράφονται επακριβώς.

Ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα είναι κάθε ποικιλία η οποία, κατά τη στιγμή που υποβάλλεται η αίτηση για αποδοχής της ποικιλίας που πρόκειται να κριθεί:

– είτε περιλαμβάνεται στον Κοινό Κατάλογο των ποικιλιών των κηπευτικών ή στον Κοινό Κατάλογο των ποικιλιών των φυτών μεγάλης καλλιέργειας που καταρτίζονται από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

– ή χωρίς να περιλαμβάνεται σε κανένα από τους εν λόγω καταλόγους, έγινε αποδεκτή ή αποτελεί αντικείμενο αίτησης αποδοχής στον Εθνικό Κατάλογο της χώρας μας ή Εθνικό Κατάλογο άλλου κράτους μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, είτε για πιστοποίηση και εμπορία, ή για πιστοποίηση για άλλα κράτη, ή για έλεγχο σαν STANDARD σπόρος, εκτός εάν πριν από τη λήψη απόφασης επί της αιτήσεως περί αποδοχής της υπό κρίση ποικιλίας, έχει διατυπωθεί οιασδήποτε μορφής επιφύλαξη από κάποιο Κράτος Μέλος επί των προαναφερθεισών προϋποθέσεων.

2. Μία ποικιλία θεωρείται σταθερή αν, μετά τις διαδοχικές αναπαραγωγές ή πολλαπλασιασμούς της ή στο τέλος κάθε κύκλου, στις περιπτώσεις που ο δημιουργός έχει προσδιορίσει ένα ιδιαίτερο κύκλο αναπαραγωγών ή πολλαπλασιασμών, διατηρεί τα αρχικά βασικά χαρακτηριστικά της με τα οποία έχει περιγραφεί.

3. Μία ποικιλία θεωρείται επαρκώς ομοιόμορφη αν τα φυτά που την αποτελούν, εκτός σπανίων ανωμαλιών, είναι όμοια, λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών του συστήματος αναπαραγωγής των φυτών, ή γενετικώς όμοια για το σύνολο των χαρακτήρων που λαμβάνονται υπόψη για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 6

Αποδοχή ποικιλιών άλλων Κρατών Μελών

Ποικιλίες που προέρχονται από άλλα Κράτη Μέλη υπόκεινται, κυρίως όσον αφορά τη διαδικασία αποδοχής στους ίδιους όρους με εκείνους οι οποίοι εφαρμόζονται στις εθνικές ποικιλίες.

Άρθρο 7

Απαιτούμενες εξετάσεις για την αποδοχή

1. Η αποδοχή των ποικιλιών είναι αποτέλεσμα επισήμων εξετάσεων. που γίνονται κυρίως στο χωράφι και καλύπτουν ένα επαρκή αριθμό χαρακτηριστικών ώστε να καταστεί δυνατή η περιγραφή της ποικιλίας.

Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για τη διαπίστωση των χαρακτηριστικών πρέπει να είναι ακριβείς και αξιόπιστες.

Για να υπάρξει δυνατότητα καθορισμού της διακριτότητας στις δοκιμές πρέπει να περιλαμβάνονται τουλάχιστον οι διαθέσιμες συγκρίσιμες ποικιλίες οι οποίες είναι γνωστές στην Κοινότητα σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1. Για την εφαρμογή του άρθρου 9 περιλαμβάνονται άλλες διαθέσιμες συγκρίσιμες ποικιλίες.

Στην περίπτωση ποικιλιών των οποίων οι σπόροι μπορεί να ελέγχονται μόνο ως STANDARD σπόροι, μπορεί, ύστερα από απόφαση της αρμόδιας υπηρεσίας, να λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα μη επισήμων εξετάσεων καθώς και οι πρακτικές πληροφορίες που συλλέγονται κατά τη διαρκεια της καλλιέργειας.

2. Κατά τη διάρκεια των επισήμων εξετάσεων, που πραγματοποιούνται για την αποδοχή ποικιλιών κηπευτικών ειδών, πρέπει να εξετάζονται τουλάχιστον τα χαρακτηριστικά που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι και να πληρούνται οι ελάχιστες προϋποθέσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ.

Εάν οι εξετάσεις αυτές καταστραφούν για λόγους που δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν ή να ελεγχθούν, από την υπηρεσία η οποία τις πραγματοποιεί, τότε αυτές επαναλαμβάνονται και ο ενδιαφερόμενος επιβαρύνεται με τα τέλη των νέων εξετάσεων.

3. Όταν η εξέταση των γενεαλογικών συνθετικών είναι απαραίτητη στη μελέτη των υβριδίων και συνθετικών ποικιλιών, τα αποτελέσματα των εξετάσεων αυτών και η περιγραφή των γενεαλογικών συνθετικών τηρούνται εμπιστευτικά, εάν αυτό ζητηθεί από το δημιουργό.

Άρθρο 8
Αίτηση για αποδοχή ποικιλίας

Ο αιτών, κατά την κατάθεση της αίτησης αποδοχής της ποικιλίας, πρέπει να αναφέρει εάν η ποικιλία αυτή απετέλεσε ήδη αντικείμενο αίτησης αποδοχής σε άλλο Κράτος Μέλος, ποιό είναι το κράτος αυτό και το αποτέλεσμα της αίτησης αυτής.

Άρθρο 9
Δημοσίευση Εθνικού Καταλόγου - Ονομασία Ποικιλιών

1. Ο Εθνικός Κατάλογος Ποικιλιών Κηπευτικών που περιλαμβάνει τις αποδεκτές ποικιλίες κηπευτικών στην Χώρα μας και το όνομα ή τα ονόματα των διατηρητών των ποικιλιών, για τις οποίες απαιτείται διατήρηση, δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Όταν για τη διατήρηση μιας ποικιλίας είναι υπεύθυνα περισσότερα του ενός πρόσωπα τα όνομά τους δεν είναι απαραίτητο να δημοσιευθούν. Στην περίπτωση αυτή ο κατάλογος αναφέρει την αρμόδια υπηρεσία που διαθέτει τον πίνακα των ονομάτων των υπευθύνων για τη διατήρηση της ποικιλίας.

2. Κατα την αποδοχή της μια ποικιλία πρέπει να φέρει την αυτή ονομασία που φέρει και στα άλλα κράτη μέλη, εφόσον είναι δυνατόν.

Αν είναι γνωστό ότι σπόροι ή φυτά μιας ποικιλίας τίθενται σε εμπορία σε άλλη χώρα με διαφορετική ονομασία, η ονομασία αυτή πρέπει να αναφέρεται στον κατάλογο.

3. Λαμβάνοντας υπ' όψη τις διαθέσιμες πληροφορίες πρέπει μία ποικιλία που δεν διακρίνεται ευκρινώς:

– από ποικιλία που έχει γίνει ήδη αποδεκτή στη χώρα μας ή σε άλλο κράτος μέλος, ή

– από άλλη ποικιλία που έχει εξετασθεί όσον αφορά τη διακριτότητα τη σταθερότητα και την ομοιομορφία σύμφωνα με τους κανόνες του παρόντος κανονισμού, χωρίς όμως να είναι ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1, να φέρει την ονομασία αυτής της ποικιλίας.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται εάν η ονομασία είναι ικανή να παραπλανήσει ή να δημιουργήσει σύγχυση όσον αφορά την υπόψη ποικιλία, ή εάν άλλα γεγονότα, δυνάμει του συνόλου των διατάξεων που διέπουν τα της ονομασίας ποικιλιών, είναι αντίθετα προς τη χρησιμοποίησή της ή εάν τα δικαιώματα τρίτων εμποδίζουν την ελεύθερη χρησιμοποίηση αυτής της ονομασίας σε σχέση με την υπόψη ποικιλία.

4. Για κάθε αποδεκτή ποικιλία καταρτίζεται φάκελλος που περιλαμβάνει την περιγραφή της ποικιλίας και σαφή περίληψη όλων των στοιχείων στα οποία βασίζεται η αποδοχή. Η περιγραφή των ποικιλιών αναφέρεται στα φυτά που προήλθαν απ' ευθείας από σπόρους των κατηγοριών «πιστοποιημένοι Σπόροι» ή STANDARD σπόροι.

Άρθρο 10
Κοινοποίηση εγγράφων - Διάθεση φακέλλων

1. Κάθε αίτηση ή ανάκληση αίτησης για αποδοχή μιας ποικιλίας, κάθε εγγραφή στον Εθνικό Κατάλογο όπως επίσης κάθε τροποποίηση αυτού, κοινοποιούνται αμέσως από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας στις αντίστοιχες αρμόδιες Υπηρεσίες των άλλων Κρατών μελών και στην Επιτροπή των Ε.Κ.

2. Μετά την αποδοχή κάθε νέας ποικιλίας ανακοινώνεται στα άλλα Κράτη μέλη και στην Επιτροπή των Ε.Κ. σύντομη περιγραφή των χαρακτηριστικών τα οποία έχουν προκύψει από τη διαδικασία της αποδοχής της.

Μετά από αίτηση, κοινοποιούνται επίσης εκείνα τα χαρακτηριστικά που επιτρέπουν τη διάκριση της ποικιλίας από άλλες παρόμοιες ποικιλίες.

3. Οι φάκελλοι που αναφέρονται στο άρθρο 9 οι σχετικοί με τις ποικιλίες που έγιναν αποδεκτές ή έπαυσαν να είναι αποδεκτές τίθενται στη διάθεση των άλλων Κρατών μελών και της Επιτροπής των Ε.Κ. Οι αμοιβαίες πληροφορίες που αφορούν τους φακέλλους αυτούς τηρούνται εμπιστευτικές.

4. Οι φάκελλοι αποδοχής τίθενται στην διάθεση κάθε προσώπου που μπορεί να αποδείξει ότι έχει έννομο συμφέρον για προσωπική και αποκλειστική χρήση. Οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται όταν, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3, τα στοιχεία πρέπει να τηρούνται εμπιστευτικά.

5. Όταν η αποδοχή ποικιλίας απορρίπτεται ή ακυρώνεται, τα αποτελέσματα των εξετάσεων τίθενται στη διάθεση των προσώπων που αφορά η ληφθείσα απόφαση.

Άρθρο 11
Διατήρηση αποδεκτών ποικιλιών

1. Οι αποδεκτές ποικιλίες πρέπει να διατηρούνται σύμφωνα με τις αποδεκτές μεθόδους διατήρησης της ποικιλίας.

2. Η διατήρηση των ποικιλιών πρέπει πάντοτε να ελέγχεται με βάση τις καταγραφές που γίνονται από τον ή τους υπευθύνους, για τη διατήρηση της ποικιλίας. Οι καταγραφές αυτές πρέπει να επεκτείνονται στην παραγωγή όλων των γενεών οι οποίες προηγούνται των βασικών σπόρων.

3. Δείγματα μπορούν να ζητηθούν από τον υπεύθυνο της ποικιλίας. Τέτοια δείγματα μπορούν να ληφθούν επίσημα σε περίπτωση ενάγκης.

4. Όταν η διατήρηση μιας ποικιλίας που είναι αποδεκτή στη χώρα μας, γίνεται σε άλλο (α) Κράτος (η) μέλος (η) ή [όταν ποικιλία που διατηρείται στην χώρα μας γίνεται σε άλλο (α) κράτος (η) μέλος (η)], τότε οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας παρέχουν συνδρομή στις αρμόδιες υπηρεσίες του(ων) άλλου(ων) ενδιαφερομένου(ων) Κράτους(ων) μέλους(ων) όσον αφορά στον έλεγχο.

Άρθρο 12
Διάρκεια αποδοχής

1. Η αποδοχή μιας ποικιλίας ισχύει για χρονικό διάστημα που λήγει στο τέλος του 10ου ημερολογιακού έτους, το οποίο έπεται της αποδοχής.

2. Η αποδοχή ποικιλίας μπορεί να ανανεώνεται σε τακτές περιόδους από τον Υπουργό Γεωργίας αν το δικαιολογεί η σπουδαιότητα διατήρησης της στην καλλιέργεια και εφόσον οι προβλεπόμενοι όροι για την διακριτότητα την ομοιομορφία και την σταθερότητα πληρούνται πάντοτε. Η αίτηση παράτασης πρέπει να υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο 2 χρόνια πριν από την λήξη της αποδοχής.

3. Η διάρκεια μιας αποδοχής πρέπει να παρατείνεται προσωρινά έως ότου ληφθεί η απόφαση επί της αιτήσεως παράτασης.

Άρθρο 13
Αμφισβήτηση αποδοχής ποικιλίας

1. Οποιεσδήποτε αμφιβολίες εμφανίζονται μετά την αποδοχή μιας ποικιλίας και έχουν σχέση με την εκτίμηση της διακριτότητάς της ή με την ονομασία της κατά την στιγμή της αποδοχής της πρέπει να αίρονται.

2. Εφόσον αποδειχθεί, μετά την αποδοχή μιας ποικιλίας, ότι η προϋπόθεση της διακριτότητας κατά την έννοια του άρθρου 5 δεν επληρούντο κατά την αποδοχή, τότε η απόφαση αποδοχής πρέπει να τροποποιείται με άλλη απόφαση, ή και να ακυρώνεται εάν είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Με την άλλη απόφαση η υπόψη ποικιλία δεν θεωρείται πλέον ως ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1, από την στιγμή της αρχικής αποδοχής της.

3. Εφόσον αποδειχθεί μετά την αποδοχή μιας ποικιλίας, ότι η ονομασία της, κατά την εννοια του άρθρου 9, δεν ήταν αποδεκτή κατά την αποδοχή της, τότε ή ονομασία τροποποιείται κατά τέτοιον τρόπο ώστε να είναι σύμφωνη με το παρόντα κανονισμό.

Η προηγούμενη ονομασία μπορεί να χρησιμοποιηθεί προσωρινά σαν

συμπληρωματική ονομασία, και σύμφωνα με διαδικασία που θα ορίζεται από την Κοινοτική διαδικασία.

Άρθρο 14

Ακύρωση αποδοχής ποικιλίας

1. Η αποδοχή μιας ποικιλίας ακυρώνεται εάν:

α) Αποδεικνύεται μετά από εξετάσεις, ότι η ποικιλία δεν είναι πλέον σαφώς διακρινόμενη, σταθερή ή επαρκώς ομοιόμορφη.

β) Ο ή οι υπεύθυνος(οι) της ποικιλίας το ζητήσουν εκτός εάν εξασφαλίζεται η διατήρηση της ποικιλίας.

2. Η αποδοχή μιας ποικιλίας ακυρώνεται εάν:

α) Δεν τηρούνται οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

β) Κατά την αίτηση αποδοχής ή την διαδικασία της εξέτασης έχουν παρασχεθεί ψευδείς ή απατηλές πληροφορίες ως προς τα στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η αποδοχή.

Άρθρο 15

Διαγραφή ποικιλιών από τον Εθνικό Κατάλογο

1. Μία ποικιλία διαγράφεται από τον Εθνικό κατάλογο εάν ακυρωθεί η αποδοχή της ποικιλίας αυτής ή έχει λήξει η περίοδος ισχύος της αποδοχής της.

2. Παρέχεται προθεσμία για την πιστοποίηση, τον έλεγχο των σπόρων σποράς STANDARD, και την εμπορία μέχρι την 30η Ιουνίου του τρίτου έτους το αργότερο μετά το τέλος της αποδοχής.

Για τις ποικιλίες που αναγράφονται, δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 1, στον Κοινό Κατάλογο Ποικιλιών που προβλέπεται στο άρθρο 17, η προθεσμία, που λήγει τελευταία μεταξύ αυτών που παρέχονται από τα διάφορα Κράτη μέλη αποδοχής σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο της παρούσας παραγράφου εφαρμόζεται στην εμπορία μέσα στη χώρα μας, με την προϋπόθεση ότι οι σπόροι της υπόψη ποικιλίας δεν υπόκεινται σε περιορισμούς εμπορίας όσον αφορά την ποικιλία.

Άρθρο 16

Εμπορία σπόρων ποικιλιών που έγιναν αποδεκτές

1. Σπόροι προς σπορά των ποικιλιών που έγιναν αποδεκτές σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, ή σύμφωνα με τις αρχές που ανταποκρίνονται σ' αυτές του κανονισμού αυτού, δεν υπόκεινται σε κανένα περιορισμό εμπορίας όσον αφορά την ποικιλία από την λήξη της προθεσμίας των 2 μηνών που ακολουθούν την δημοσίευση που προβλέπεται στο άρθρο 17.

2. Παρέκλιση των διατάξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 για την χώρα μας επιτρέπεται σύμφωνα με την Κοινοτική διαδικασία εφόσον μία ποικιλία δεν είναι σαφώς διακρινόμενη σταθερή ή επαρκώς ομοιόμορφη και ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται πριν από το τέλος του τρίτου ημερολογιακού έτους από εκείνο της αποδοχής.

Η προθεσμία αυτής μπορεί να παραταθεί, πριν από την λήξη της εφόσον υπάρχει σπουδαίος λόγος, και σύμφωνα με την Κοινοτική διαδικασία.

Άρθρο 17

Εμπορία σπόρων ποικιλιών του Κοινού Καταλόγου Ποικιλιών Ειδών Κηπευτικών των Ε.Κ.

Μετά την δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ε.Κ. του «Κοινού Καταλόγου Ποικιλιών Ειδών Κηπευτικών» σύμφωνα με την Κοινοτική διαδικασία, οι σπόροι των ποικιλιών που είναι εγγεγραμμένες σ' αυτόν δεν υπόκεινται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 16 απο την λήξη της προθεσμίας των δύο μηνών, σε κανένα περιορισμό εμπορίας ως προς την ποικιλία.

Άρθρο 18

Εξαιρέσεις εμπορίας Ποικιλιών Κοινού Καταλόγου Ποικιλιών Ειδών Κηπευτικών των Ε.Κ.

Αν διαπιστωθεί ότι η καλλιέργεια ποικιλίας που είναι γραμμένη στον Κοινό Κατάλογο Ποικιλιών Ειδών Κηπευτικών μπορεί να βλάψει από φυτοϋγειονομική άποψη την καλλιέργεια στη χώρα μας άλλων ποικιλιών ή ειδών, μπορεί να απαγορευθεί σύμφωνα με την Κοινοτική διαδικασία και ύστερα από αίτηση της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας, η εμπορία σπόρων της ποικιλίας αυτής σε όλη ή μέρος της επικράτειας.

Σε περίπτωση επικειμένου κινδύνου διαδόσεως επιβλαβών οργανισμών η απαγόρευση αυτή αρχίζει από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης μέχρι την ημερομηνία της οριστικής απόφασης, η οποία λαμβάνεται σύμφωνα με την Κοινοτική διαδικασία.

Άρθρο 19

Διατήρηση αποδοχής ποικιλίας

Όταν ποικιλία παύσει να είναι αποδεκτή στο Κράτος μέλος που είχε γίνει αρχικά αποδεκτή, μπορεί η χώρα μας να διατηρήσει την αποδοχή της ποικιλίας αυτής, αν οι όροι αποδοχής πληρούνται στη χώρα μας και εφ' όσον πρόκειται για ποικιλία για την οποία απαιτείται διατήρηση, αυτή πρέπει να είναι εξασφαλισμένη.

Άρθρο 20

Διαδικασίες

1. Για να αρχίσει η διαδικασία της αποδοχής μιας ποικιλίας πρέπει να υποβληθεί στο Ινστιτούτο Ελέγχου Ποικιλιών Καλλιεργουμένων Φυτών (ΙΕΠΚΦ) του Υπουργείου Γεωργίας η αίτηση (έντυπο Νο 1) που προβλέπεται στο άρθρο 8. Η αίτηση αυτή υπογράφεται από τον δημιουργό της ποικιλίας ή τον νόμιμο εκπρόσωπό του που κατοικεί στην Ελλάδα. Ο ορισμός του νόμιμου εκπροσώπου αποδεικνύεται με εξουσιοδότηση του δημιουργού της ποικιλίας.

Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από:

– Πληροφοριακά στοιχεία που δίνουν την κατά το δυνατόν πληρέστερη περιγραφή της ποικιλίας καταχωρημένα σε ειδικό έντυπο (έντυπο Νο 2).

– Αντίγραφο πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας, εάν υπάρχει.

– Αποδεικτικό στοιχείο καταβολής των προβλεπομένων τελών δοκιμής.

Η υποβολή των αιτήσεων αυτών γίνεται σε τακτές προθεσμίες που προκαθορίζονται από το ΙΠΕΚΦ, το οποίο επίσης καταρτίζει και διαθέτει στους ενδιαφερόμενους τα έντυπα Νο 1 και Νο 2.

2. Η αίτηση καταχωρείται σε ειδικό μητρώο ποικιλιών και συγχρόνως δημιουργείται φάκελλος που φέρει τον αριθμό μητρώου της ποικιλίας και στον οποίο καταχωρείται η αλληλογραφία που έχει σχέση με την αποδοχή της υπόψη ποικιλίας όπως επίσης και όλα τα στοιχεία που συγκεντρώνονται μέχρι και την τελική αξιολόγησή της.

3. Ο αιτών υποχρεούται μέσα σε τακτές ημερομηνίες που ορίζονται από το ΙΕΠΚΦ να παραδίδει σ' αυτό, πολλαπλασιαστικό υλικό κατηγορίας «πιστοποιημένο» ή STANDARD» σε ποσότητες και συσκευασίες που καθορίζονται από το ίδιο Ινστιτούτο. Όταν κρίνεται αναγκαίο τέτοια δείγματα μπορούν να λαμβάνονται επίσημα.

Η ποιότητα των σπόρων των δειγμάτων πρέπει να ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές που ορίζει ο σχετικός τεχνικός κανονισμός ελέγχου και πιστοποίησης σπόρων κηπευτικών για σπορά.

Σε περίπτωση που το παραπάνω πολλαπλασιαστικό υλικό χαθεί κατά την αποστολή του, ή παραληφθεί αλλοιωμένο, ή βρεθεί να μην πληρεί τις ισχύουσες φυτοϋγειονομικές διατάξεις της χώρας το ΙΕΠΚΦ μπορεί να ζητήσει νέες ποσότητες.

4. Σε περίπτωση που μια ποικιλία απορριφθεί δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο νέας αίτησης για εγγραφή στον Εθνικό Κατάλογο. Στην περίπτωση που η ποικιλία γίνει αποδεκτή αυτή εγγράφεται στον Εθνικό Κατάλογο Ποικιλιών Κηπευτικών με μέριμνα της αρμόδιας Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας.

5. Το μητρώο των ποικιλιών που εξετάζονται και οι φάκελλοι αυτών, τηρούνται απο το ΙΕΠΚΦ, το οποίο επίσης προβαίνει και σε όλες τις ενέργειες που προβλέπει το άρθρο 10 του παρόντος κανονισμού.

6. Για τις περιπτώσεις ακύρωσης της αποδοχής ποικιλιών που προβλέπονται στο άρθρο 14 του απρόντος κανονισμού το ΙΕΠΚΦ εισηγείται σχετικά στην αρμόδια Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας η οποία και προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για την ακύρωσή της.

7. Η διαγραφή ποικιλίας που προβλέπεται στο άρθρο 14 γίνεται με μέριμνα της αρμόδιας Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας. Στην περίπτωση της διαγραφής λόγω λήξης της περιόδου ισχύος της αποδοχής ο ενδιαφερόμενος που έχει ζητήσει την αποδοχή της, ένα χρόνο πριν την λήξη της, υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας με την οποία ζητά την χορήγηση της προβλεπόμενης προθεσμίας από την παράγραφο 2 του άρθρου 15 του παρόντος κανονισμού. Ο Υπουργός Γεωργίας χορηγεί ή όχι την προθεσμία αυτή.

8. Η ανανέωση της αποδοχής μιας ποικιλίας που προβλέπει το άρθρο 12 γίνεται εφόσον το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος δύο χρόνια πριν από την λήξη της αποδοχής με αίτηση του στο ΙΕΠΚΦ, το οποίο εξετάζει εάν συνεχίζουν να πληρούνται οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις γαι την διακριτικότητα, ομοιομορφία και σταθερότητα, και εισηγείται σχετικά στην αρμόδια Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

Η υπηρεσία αυτή εξετάζει την σπουδαιότητα διατήρησης της υπόψη ποικιλίας στην καλλιέργεια και στην συνέχεια εισηγείται στον Υπουργό Γεωργίας την ανανέωση της αποδοχής της ή οχι όπως επίσης και το χρονικό διάστημα της ανανέωσης.

Άρθρο 21

Κατωτέρω παρατίθενται τα παραρτήματα I και II της οδηγίας 72/168/ΕΟΚ που αποτελούν αναπόσπαστο μερός του παρόντος χανονισμού και έχουν ως εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

1. ΚΡΕΜΜΥΔΙ

Allium cepa L.

1.Φύλλωμα:
 1.1 ύφος
 1.2 Χρώμα
 1.3. γλαυχισμός: παρουσία ή απουσία
2. Βολβός:
 2.1 χρώμα του εξωτερικού φλοιού
 2.2 χρώμα της σάρκας
 2.3 δακτυλιοειδής σχηματισμός της σάρκας
 2.4 σχήμα
 2.5 περιεκτικότης σε ξηρή ουσία
3. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

2. ΠΡΑΣΟ

Allium porrum L.

1. Φύλλωμα:
 1.1 γενική άποψη
 1.2 σχήμα του ελάσματος
 1.3 εμφάνιση της επιφάνειας
 1.4 χρώμα
 1.5 ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία (να μετράται μετά από μία περίοδο ψύχους)
2. Στέλεχος:
 2.1 μήκος
 2.2 πάχος
 2.3 σχήμα
3. Σπόρος (ώριμος και ξηρός): μέγεθος
4. Ταχύτης αναπτύξεως
5. Αντοχή στο ψύχος

3. ΑΝΘΡΙΣΚΟΣ Ο ΧΑΙΡΕΦΥΛΛΟΣ

Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.

1. Γενική άποψη του φυτού
2. Φύλλο:
 2.1 χρώμα
 2.2 επιφάνεια
 2.3 σχήμα των φυλλαρίων
 2.4 οδόντωση των φυλλαρίων
3. Άνθος: μήκος του στύλου

4. ΣΕΛΙΝΟ

Apium graveolens L.

Α. Σέλινο το αυλακωτό
1. Φυτό:
 1.1 Γενική εμφάνιση
 1.2 παραφυάδες: παρουσία ή απουσία
2. Φύλλωμα:
 2.1 χρώμα
 2.2.διάστιξη: παρουσία ή απουσία
3. Μίσχος:
 3.1 κατασκευή: συμπαγής ή κοίλος
 3.2 χρώμα
 3.3 ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία
 3.4 μήκος
 3.5 πλάτος
 3.6 σχήμα διατομής
4. Κλίση προς λεύκανση: φυσική ή τεχνητή

Β. Σελινόριζα
1. Φύλλωμα (κατά την αρχή της αναπτύξεως του κονδύλου):
 1.1 Γενική εμφάνιση
 1.2 ύφος
 1.3 αριθμός
 1.4 μέγεθος των φυλλαρίων
 1.5 ανθοχυάνη: στο μίσχο: παρουσία ή απουσία
2. Κόνδυλος:
 2.1 μέγεθος
 2.2 σχήμα
 2.3 μέγεθος των προεξοχών
 2.4 τύπος παρεμβολής των ριζών
 2.5 αριθμός ριζών
 2.6 παχύτης των ριζών
 2.7 εμφάνιση της επιδερμίδος
3. Χρώμα κατά το μαγείρευμα

5. ΣΠΑΡΑΓΓΙ

Asparagus officinalis L.

1. Λεπτοειδές φύτρο:
 1.1 ένταση του ανθοχυανικού χρωματισμού του άκρου
 1.2 διάμετρος
2. Γενετική διανομή: ποικιλία ερμαφρόδιτη ή αρσενική
3. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

6. ΣΕΣΚΟΥΛΟ

Beta vulgaris L. var. cycla (L.) Ulrich

1. Φυτό:
 1.1 βλαστοί: παρουσία ή απουσία
 1.2 γενική άποψη του φυλλώματος
2. Φύλλο (στο στάδιο του πλήρως ανεπτυγμένου φυτού):
 2.1 μήκος, περιλαμβανομένου του μίσχου
 2.2 σχήμα
 2.3 φλύκταινες
 2.4 χρώμα
 2.5 εύρος τής χυρίας νευρώσεως
 2.6 διατομή του μίσχου
3. Μονοσπερμία

7. ΚΟΚΚΙΝΟΓΟΥΛΙ

Beta vulgaris L. var. esculenta L.

1. Φύλλωμα:
 1.1 αναλογία φυλλώματος/ρίζας
 1.2 ένταση του ανθοχυανικού χρωματισμού
2. Ρίζα:
 2.1 σχήμα
 2.2 σχήμα της βάσεως
 2.3 εμφάνισις φελλού στο φλοιό
 2.4 εξωτερικό χρώμα
 2.5 χρώμα της σάρκας
3. Μονοσπερμία
4. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

8. ΛΑΧΑΝΟ ΚΑΤΣΑΡΟ

Brassica oleracea L. var. acephala D.C. subvar. Laciniata L.

1. Ύφος του στελέχους
2. Φύλλο:
 2.1 σχήμα
 2.2 χρώμα
 2.3 βαθμός βοστρυχώσεως.

9. ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙ

Brassica oleracea L. convar. Botrytis (L.) Alef: var. botrytis

1. Νεαρό φυτό: ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία
2. Πλήρως ανεπτυγμένο φυτό: μέγεθος
3. Στέλεχος: μήκος
4. Έξωτερικά φύλλα του πλήρως ανεπτυγμένου φυτού:
 4.1 γενική άποψη
 4.2 σχήμα του ελάσματος

4.3 χρώμα
4.4 βοστρύχωσις (κατσάρωμα) των άκρων
4.5 φλύκταινες
4.6 μέγεθος της κυρίας νευρώσεως
5. Άνθος:
5.1 μέγεθος
5.2 σχήμα
5.3 ανάγλυφο
5.4 το συμπαγές
5.5 χνοασμός: παρουσία ή απουσία
5.6 ανθοκυάνη: παρουσία ή απουσία
6. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

10. ΜΠΡΟΚΟΛΛΟ

Brassica oleracea L. convar. botrytis L. Alef. var. italica Plenck

1. Στέλεχος:
1.1 μήκος
1.2 διακλαδισμοί: παρουσία ή απουσία
2. Φύλλο:
2.1 κυματισμός των άκρων του ελλάσματος
2.2 ανθοκυάνη: παρουσία ή απουσία
3. Ταξιανθία (προ της ανθήσεως του πρώτου άνθους):
3.1 μέγεθος
3.2 σχήμα
3.3 το συμπαγές
3.4 χρώμα
3.5 βράκτια: εμφανή ή μη εμφανή
3.6 πιθανότης δευτέρας ανθήσεως

11. ΛΑΧΑΝΟ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Brassica oleracea L. var. bullata subvar. gemmifera D.C.

1. Στέλεχος: μήκος (στο στάδιο της πλήρους αναπτύξεως του φυτού)
2. Φύλλο: χρώμα
3. Κεφαλή:
3.1 μέγεθος
3.2 σχήμα
4. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

12. ΛΑΧΑΝΟ ΜΙΛΑΝΟΥ

Brassica oleracea L. var. bullata D.C.
και var. sabauda L.
όπως στο Λάχανο των Βρυξελλών

13. ΚΡΑΜΒΗ ΚΕΦΑΛΩΤΗ

Brassica oleracea L. var. capitata L.f. alba D.C.
όπως στο Κόκκινο λάχανο

14. ΚΟΚΚΙΝΟ ΛΑΧΑΝΟ

Brassica oleracea L. var. capitata L.f. rubra (I.) Thell

1. Φυτό:
1.1 μέγεθος
1.2 στέλεχος: μήκος
2. Εξωτερικό φύλλο:
2.1 χρώμα
2.2 βοστρύχωση (κατσάρωμα) παρουσία ή απουσία
2.3 παρουσία κηρού
3. Κεφαλή:
3.1 μέγεθος
3.2 σχήμα
4. Ταξινόμησή της πρωϊμότητος

15. ΡΑΦΑΝΟΚΡΑΜΒΗ

Brassica oleracea L. var. gongylodes L.

1. Φυτό: μέγεθος
2. Φύλλο: χρώμα
3. Κόνδυλος:
3.1 σχήμα
3.2 χρώμα
4. Ταξινόμηση της εμφανίσεως της ινώδους καταστάσεως
5. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

16. ΓΟΓΓΥΛΟΚΡΑΜΒΗ ΑΝΟΙΞΕΩΣ - ΓΟΓΓΥΛΟΚΡΑΜΒΗ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

Brassica rapa L. var. rapa (L.) Thell

1. Φύλλωμα (να παρατηρείται ολίγον προ της συγκομιδής και σε πλήρως ανεπτυγμένα φυτά):
1.1 τύπος φύλλου: ολόκληρο ή όχι
1.2 αναλογία φυλλώματος/ρίζας
2. Ρίζα:
2.1 σχήμα
2.2 χρώμα της κορυφής
2.3 χρώμα της σάρκας

17. ΠΙΠΕΡΙΑ

Capsicum annuum L.

1. Φυτάριο
1.1 ανθοκυάνη στο υποκοτύλιο άξονος: παρουσία ή απουσία
1.2 ένταση του πρασίνου χρωματισμού στο υποκοτύλιο άξονος
2. Φυτό: μήκος μεταξύ γονάτων
3. Καρπός:
3.1 γενική εμφάνιση
3.2 μέγεθος
3.3 σχήμα (εξαιρουμένου του πρώτου καρπού)
3.3.1 σχήμα της διαμήκους διατομής
3.3.2 σχήμα του ποδίσκου
3.3.3 σχήμα της κορυφής
3.4 χρώμα
3.4.1 χρώμα (προ της ωρίμανσης)
3.4.2 χρώμα (κατά την ωρίμανση)
3.5 πάχος της σάρκας
3.6 εμφάνιση της επιφάνειας του καρπού
3.7 καψαϊκίνη: παρουσία ή απουσία
4. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος.

18.ΑΝΤΙΔΙ

Cichorium endivia L.

1. Γενική εμφάνιση του φυτού
2.Φύλλα:
2.1 εμφάνιση της καρδιάς
2.2 σχήμα των νεαρών φύλλων της καρδιάς (scarole)
2.3 σχήμα του πλήρους ανεπτυγμένου φυτού
2.4 χρώμα του φύλλου
2.5 στιλπνότης του φύλλου
2.6 εμφάνιση της επιφάνειας του ελάσματος (scarole)
2.7 εμφάνιση των άκρων του ελάσματος
2.8 ανθοκυάνη στην κυρία νεύρωση: παρουσία ή απουσία (αντίδι σγουρό)
3.Ταξινόμηση πρωϊμότητος
4. Αντοχή στην πρώϊμη άνθηση.

19.ΡΑΔΙΚΙ - WITLOOF

Cichorium intybus L. var. foliosum bisch

Α. Witloof ραδίκι
1. Φύλλα:
τάση προς πρώϊμη αποξήρανση (να παρατηρείται το φθινόπωρο του 1ου χρόνου)
2. Κεφαλή: σχήμα
3. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος κατά τον εξαναγκασμό
4. Ρυθμός αυξήσεως της καρδιάς
Β. Ευρύφυλλο ραδίκι (Ιταλικό ραδίκι)
1.Φύλλο (βλαστητική φάση):
1.1 σχήμα
1.2 ανθοκυάνη: παρουσία ή απουσία
2. Καρδιά:
2.1 σχήμα
2.2 βλαστοί: παρουσία ή απουσία
2.3 ανθοκυάνη: παρουσία ή απουσία
2.4 ένταση του πράσινου χρωματισμού
2.5 φλύκταινες του φύλλου.

20. ΚΑΡΠΟΥΖΙ

Citrullus vulgaris L.

1.Βλαστοί
1.1.ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία
1.2 χνοασμός: παρουσία ή απουσία
2.Φύλλο (κατά την αρχή της άνθησης):
2.1 βάθος της οδόντωσης
2.2 χνοασμός: παρουσία ή απουσία
3. Άνθος (κατά το χρόνο του σχηματισμού των πρώτων καρπών):
3.1. σχήμα της στεφάνης
3.2. χνοασμός του κάλυκος παρουσία ή απουσία
4. Γενετικός τύπος
5. Καρπός (κατά το στάδιο που προηγείται της ωρίμανσης):
5.1 μέγεθος
5.2 σχήμα
5.3 ραβδώσεις: παρουσία ή απουσία
5.4 βασικό χρώμα του φλοιού (επικάρπιο)
5.5 χρώμα του μαρμαρώδους του φλοιού
5.6 Χρώμη της σάρκας
5.7 κοιλότης της σάρκας (ενδοκάρπιο)
5.8 υφή της σάρκας
5.9. σπόροι: παρουσία ή απουσία
6. Σπόρος (ώριμος και ξηρός):
6.1 μέγεθος
6.2 σχήμα
6.3 χρώμα μονόχρωμος ή πολύχρωμος
7. Επίπεδο πλοειδίας.

21. ΠΕΠΟΝΙ

Cucumis melo L.

1. Φυτάριο
1.1 μήκος του υποκοτυλίου άξονος
1.2 μέγεθος των κοτυληδόνων
2. Γενετικός τύπος
3. Καρπός:
3.1 μέγεθος
3.2 σχήμα
3.3 χαλάρωση του ποδίσκου
3.4 ραβδώσεις
3.5 διαποίκιλση
3.6 χρώμα του φλοιού (πρό της ωρίμανσης)
3.7 χρώμα του φλοιού (κατά την ωρίμανση)
3.8 χρώμα της σάρκας
4.Σπόρος (ώριμος και ξηρός):
4.1 Μέγεθος
4.2 χρώμα
5. Ταξινόμηση της περιεκτικότητος σε ζάχαρη του καρπού (κατά την ωρίμανση)
6. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος.

22. ΑΓΓΟΥΡΙ

Cucumis sativus L.

1.Φυτάριο: πικρότης: παρουσία ή απουσία
2. Ταξιανθία: αριθμός θηλυκών ανθέων σε κάθε επίπεδο
3. Γενετικός τύπος
4. Καρπός:
4.1. μήκος
4.2 χρώμα (προ της ωρίμανσης και κατά την ωρίμανση)
4.3 μέγεθος και χρώμα ακανθών
4.4 μέγεθος και χρώμα τριχών
4.5 αριθμός και χρώματα των σαρκωμάτων
4.6 αυλακώσεις
4.7 διαποίκιλση του ωρίμου καρπού
4.8 λαιμός: παρουσία ή απουσία
4.9 παρθενοκαρπική ανάπτυξη
4.10 πικρότης: παρουσία ή απουσία
5. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

23. ΚΟΛΟΚΥΘΙ

Cucurbita pepo L.

1. Τύπος ανάπτυξης του φυτού
2. Στέλεχος
2.1 μήκος μεταξύ των γονάτων
2.2 διατροφή
3. Φύλλο (κατά την αρχή της ανθήσεως):
3.1 σχήμα
3.2 βάρος των οδοντώσεων
3.3 στίγματα: παρουσία ή απουσία
3.4 έλικες: παρουσία ή απουσία
4. Άνθη:
4.1 μήκος του ποδίσκου των αρρένων ανθέων
4.2 στεφάνη των θηλέων ανθέων: εμμονή ή μή εμμονή
5. Τύπος ανθέων και κατανομή τους
6. Καρπός:
6.1 σχήμα (κατά το στάδιο της συγκομιδής)
6.2 ραβδώσεις: παρουσία ή απουσία (κατά το στάδιο της συγκομιδής)
6.3 βασικό χρώμα του φλοιού (κατά το στάδιο της συγκομιδής)
6.4 χρώμα του μαρμαρώδους του φλοιού (κατά το στάδιο της συγκομιδής)
6.5 χρώμα του φλοιού (κατά το στάδιο της πλήρους ωριμάνσεως)
6.6 το μαρμαρώδες: παρουσία ή απουσία (κατά το στάδιο της πλήρους ωριμάνσεως)
7. Σπόρος (ώριμος και ξηρός): μέγεθος
8. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος.

24. ΚΑΡΟΤΤΟ

Daucus carota L. ssp. sativus (Hoffm.) Hayek

1. Φύλλωμα: ύφος
2. Ρίζα:
2.1 μήκος
2.2 σχήμα
2.3 εξωτερικό χρώμα
3.Σπόρος (ώριμος και ξηρός) - χνοασμός: παρουσία ή απουσία
4. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος.

25.ΜΑΡΑΘΟ

Foeniculum vulgare P. Mill.

1. Γενική άποψη του φυτού
2. Φύλλο: διαστάσεις των διατομών
3. Βολβός:
3.1 σχήμα
3.2 επαλληλία των χολεών
3.3 το ινώδες των χολεών
3.4 βλαστοί: παρουσία ή απουσία.

26. ΜΑΡΟΥΛΙ

Lactuca sativa L.

1. Φυτάριο:
1.1 υποκοτυλικός άξων: ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία
1.2 κοτυληδόνες: ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία (προ του ανοίγματος)
2. Φύλλο: (να παρατηρείται από το 3ο και 4ο φύλλο του νεαρού φυτού):
2.1 γενική άποψη
2.2 γενικό σχήμα
2.3 σχήμα της βάσης
2.4 σχήμα της κορυφής
2.5 πτυχώσεις της άκρης του φύλλου
2.6 περίγραμμα του ανωτέρου ημίσεος
2.7 περίγραμμα του κατωτέρου ημίσεος
2.8 ένταση και απόχρωση του χρωματισμού
2.9 ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία
3. Φυτό (κατά το στάδιο της συγκομιδής):
3.1 τύπος της καρδιάς
3.2 πλάγια όψη της καρδιάς
3.3 υφή των φύλλων

3.4 το φλυκταινώδες των εξωτερικών φύλλων
3.5 ένταση και απόχρωση του χρώματος των εξωτερικών φύλλων
3.6 ανθοχυάνη των εξωτερικών φύλλων: παρουσία ή απουσία
4. Σπόρος (ώριμος και ξηρός): χρώμα
5. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος του σχηματισμού της καρδιάς
6. Ταξινόμηση της ταχύτητος αναπτύξεως της κορυφής κατά τις μακρές ημέρες

27. ΜΑΪΝΤΑΝΟΣ

Petroselinum hortense Hoffm.

1. Φύλλωμα:
1.1 ύψος
1.2 σχήμα της περιφέρειας
1.3 χρώμα
2. Τύπος ρίζας

28. ΦΑΣΙΟΛΟΣ Ο ΠΟΛΥΑΝΘΗΣ

Phaseolus coccineus L.

1. Τύπος ανάπτυξης
2. Άνθος: χρώμα
3. Λοβός:
3.1 μήκος
3.2 ίνες: παρουσία ή απουσία
4. Σπόρος (ώριμος και ξηρός): χρώμα

29. ΦΑΣΙΟΛΟΣ

Phaseolus vulgaris L.

1. Φυτάριο: χρώμα του υποκοτυλίου άξονος
2. Τύπος αναπτύξεως: νανοφυές ή αναρριχώμενο
3. Φύλλο: χρώμα του μίσχου, ιδίως στο γόνατο
4. Ταξιανθία:
4.1 χρώμα του άνθους (μονόχρωμα ή δίχρωμο)
4.2 μέγεθος των ανθικών βράκτιων
5. Λοβός:
5.1 μήκος
5.2 εγκασία τομή
5.3 μορφή επιφανείας
5.4 ίνες: παρουσία ή απουσία
5.5 μεμβράνη: παρουσία ή απουσία
5.6 στένωση: μεταξύ των σπόρων και στο επίπεδο των σπόρων
5.7 βασικό χρώμα και υπερεπιθέμενο χρώμα
5.8 μήκος και σχήμα του στύλου
5.9 αριθμός ωαρίων
6. Σπόρος (ώριμος και ξηρός):
6.1 μέγεθος
6.2 σχήμα διαμήκους διατομής
6.3 σχήμα εγκαρσίας διατομής
6.4 χρώμα (εξαιρουμένου του οφθαλμικού δακτυλίου)
6.5 χρώμα του οφθαλμικού δακτυλίου
6.6 χρώμα της στεφάνης
6.7 νεύρωση
7. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος
8. Αντοχή στο Colletotrichum Lindemuthianum

30. ΜΠΙΖΕΛΙ

Pisum sativum L. (excl. P. arnense L.)

1. Φυτό:
1.1 μορφή αναπτύξεως (νανοφυές ή αναρριχώμενο)
1.2 αριθμός θέσεως του 1ου ανθικού γονάτου (εξαιρουμένου του κοτυληδονικού γονάτου)
2. Φύλλο:
2.1 χρώμα
2.2 χηλίδωση των φυλλαρίων: παρουσία ή απουσία
3. Ταξιανθία:
3.1 αριθμός ανθέων ανά ταξιανθία
3.2 σχήμα της βάσης του ανωτέρω πετάλου: σε σχήμα V ή όχι
4. Λοβός:
4.1 μήκος (σε ξηρά κατάσταση)
4.2 σχήμα του ελεύθερου άκρου
4.3 πλάγια όψη της ράχης (στο δεύτερο ανθικό γόνατο)
4.4 χρώμα του πρασίνου σπόρου
4.5 μεμβράνη: παρουσία ή απουσία
4.6 αριθμός ωαρίων
5. Σπόρος (ώριμος και ξηρός):
5.1 μέγεθος
5.2 σχήμα (περιλαμβανομένης της εμφάνισης)
5.3 χρώμα του λεπύρου
5.4 χρώμα των κοτυληδόνων
5.5 σχήμα των αμυλοκόκκων (απλοί ή σύνθετοι)

31. ΡΑΠΑΝΙ

Raphanus sativus L.

A. Raphanus sativus L. var. niger Pers.
1. Φύλλο (παρατηρήσεις από το 4ο έως το 7ο φύλλο):
1.1 μήκος
1.2 γενικό σχήμα
1.3 οδόντωση
1.4 χρώμα του μίσχου
1.5 μέγεθος του τελικού φυλλαρίου
1.6 χρώμα του τελικού φυλλαρίου
2. Ρίζα:
2.1 μέγεθος
2.2 σχήμα
2.3 σχήμα των ώμων
2.4 χρώμα των ώμων
2.5 σχήμα του άκρου
2.6 εμφάνιση της επιδερμίδας
2.7 χρώμα της επιδερμίδας
3. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος

B. Raphanus sativus L. var. radicula Pers.
1. Φύλλο (παρατηρήσεις από το 3ο φύλλο):
1.1 μήκος
1.2 γενικό σχήμα
1.3 οδόντωση
1.4 χρώμα
2. Ρίζα:
2.1 σχήμα
2.2 χρώμα της επιδερμίδος
3. Ταξινόμηση της πρωϊμότητας

32. ΣΚΟΡΤΣΟΝΕΡΑ (ΣΤΑΡΙΔΑ)

Scorzonera hispanica L.

1. Ρίζα:
1.1 μήκος
1.2 σχήμα
1.3 εμφάνιση της επιδερμίδας
1.4 χρώμα της επιδερμίδας

33. ΤΟΜΑΤΑ

Solanum lycopersicum L. (Lycopersicum esculentum Mill.)

1. Φυτάριο: ανθοχυάνη στο υποκοτύλιο άξονος: παρουσία ή απουσία
2. Τύπος αναπτύξεως: προσδιορισμένος ή μη προσδιορισμένος
3. Σχήμα του φύλλου: φυλλάρια κανονικά ή ολόκληρα
4. Καρπός:
4.1 μέγεθος([1])
4.2 σχήμα([1])
4.3 χρώμα(προ της ωριμάνσης)
4.4 χρώμα(κατά την ωριμάνση)
4.5 αριθμός των χώρων([1])
5. Ταξινόμηση της πρωιμότητος.
5.1 περίοδος μεταξύ του φυτρώματος και της άνθησης του 3ου άνθους της πρώτης ταξιανθίας (δοκιμή σε υγρό)
5.2 περίοδος μεταξύ άνθησης([1])
6. Αντοχή
6.1 στο Verticillium alboatrum
6.2 στο Fusarium oxyspotum

([1]) 3ος καρπός της 2ας και 3ης ταξιανθίας της ωριμότητας υπολογιζόμενης κατά την αρχή του χρωματισμού.

34.ΜΕΛΙΤΖΑΝΑ

Solanum melongena L.

1. Φυτάριο:
 1.1. ανθοχυάνη στον υποκοτύλιο άξονα: παρουσία ή απουσία
 1.2 γενική εμφάνιση των κοτυληδόνων
 1.3 σχήμα των κοτυληδόνων
2. Φυτό:
 2.1 μήκος μεταξύ των γονάτων
 2.2 σχήμα του πλήρως ανεπτυγμένου φύλλου
 2.3 χνοασμός του άκρου των βλαστών
 2.4. ανθοχυάνη στα άκρα των βλαστών: παρουσία ή απουσία
 2.5 ακάνθωση (να παρατηρείται από τον κάλυκα)
3.Καρπός:
 3.1 μέγεθος
 3.2 σχήμα
 3.3 χρώμα
 3.4 στιλπνότητα
 3.5 κατανομή των χρωματισμών
 3.6 χρωματισμοί: κάτω από τον κάλυκα: παρουσία ή απουσία
 3.7 ανθοχυάνη: παρουσία ή απουσία
 3.8 φύση της ανθοχυάνης
 3.9 χρώμα της σάρκας
4. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος: περίοδος μεταξύ φυτρώματος και άνθησης

35. ΣΠΑΝΑΚΙ

Spinacia oleracea L.
1. Φυτό: ρυθμός ανάπτυξης (αύξησης)
2. Φύλλο (κατά το στάδιο της ανώτατης αναπτύξεως των τεσσάρων πρώτων φύλλων):
 2.1 διεύθυνση του μίσχου
 2.2 μήκος του μίσχου
 2.3 χρώμα
3. Φύλλα (να παρατηρούνται από το 7ο φύλλο στο στάδιο της ανωτάτης αναπτύξεως των φυτών):
 3.1 γενική άποψη του μίσχου
 3.2 μήκος του μίσχου
 3.3 χρώμα
 3.4 σχήμα του ελάσματος
 3.5 επιφάνεια του ελάσματος
4. Σπόρος (ώριμος και ξηρός): σχήμα
5. Ταξινόμηση της ταχύτητος άνθησης
6. Γενετική διανομή
7. Αντοχή στο Peronospora spinaciae

36. ΛΥΚΟΤΡΥΒΑΛΟ (ΣΜΥΡΝΙΟ)

Valerianella locusta (L.) Betcke (v. olitoria Polt.)
1. Μέγεθος του φυτού
2. Φύλλο (στο στάδιο της συγκομιδής):
 2.1 γενική άποψη
 2.2 σχήμα
 2.3 χρώμα
 2.4 επιφάνεια: λεία ή φλεβώδης
 2.5 χνοασμός: παρουσία ή απουσία
 2.6. σχήμα της άκρης του φύλλου (να παρατηρείται από το άκρο)
 2.7 οδόντωση: παρουσία ή απουσία
3. Σπόρος (ώριμος και ξηρός):
 3.1 μέγεθος
 3.2 σχήμα
4. Ταξινόμηση της πρωϊμότητος.

37. ΚΟΥΚΙ

Vicia faba major L.
1. Στέλεχος: μήκος
2. Φυλλάριο: μετά χηλίδων ή μη
3. Άνθος: χρώμα
4. Λοβός:
 4.1 γενική άποψη
 4.2 μήκος
 4.3 αριθμός ωαρίων
5. Σπόρος (ώριμος και ξηρός):
 5.1 μέγεθος
 5.2 γενικό χρώμα
 5.3 τανίνη: παρουσία ή απουσία
 5.4 χρώμα του οφθαλμού.

38. ΠΟΠ - ΚΟΡΝ

Zea mays convar. Microsperma Koern

39. ΣΑΚΧΑΡΩΔΗΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΣ

Zea mays convar. Saccharata Koern
1. Στέλεχος:
 1.1 ανθοχυάνη στα γόνατα: παρουσία ή απουσία
 1.2 επίπεδο της παρεμβολής του ανωτέρου σπάδικα στο χυρίως στέλεχος
2. Σπάδικας
 2.1 χρώμα των στιγμάτων (δυο έως τρεις ημέρες μετά την έξοδο)
 2.2 μήκος του ποδίσκου
 2.3 μήκος ρων βρακτίων
 2.4. χρώμα του άξονα (κατά το στάδιο της πλήρους ωριμότητος)
3. Σπόρος:
 3.1 Τύπος του συλλεγομένου σπόρου
 3.2 σχήμα
 3.3 χρώμα της κορυφής και των πλευρών
4. Περίοδος μεταξύ της βλαστήσεως και:
 4.1 της αρσενικής άνθησης
 4.2 της θηλυκής άνθησης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Α. ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Α/Α	Είδη	Π = μεμονωμένα φυτά χωρίς προκαλλιέργεια Π.Π = μεμονωμένα φυτά με προκαλλιέργεια **Π+Πα** = μεμονωμένα φυτά και τεμάχια	Αριθμός φυτών ή επιφάνεια των τεμαχίων ανά πείραμα		Τεμάχια πείραμα	Πειράματα ανά έτος	Έτη σποράς
			Φυτά	Τεμάχια ($μ^2$)			
1	Κρεμμύδι	Π+Πα	150		2	2	2
2	Πράσο	Π.Π	40		2	2	2
3	Χαιρέφυλλο						
	Σγατ/της						
	α) ρίζες	Π+Πα	40	–	2	2	2
	β) φύλλα	Π+Πα	–	2	2	2	2
4	Σέλινο	Π.Π	40		2	2	2
5	Σπαράγγι	Π.Π	20		2	2	2
6	Σέσκουλο	Π+Πα	40		2	2	2
7	Κοκκινογούλι	Π+Πα	40		2	2	2
8	Λάχανο κατσαρό	Π.Π	40		2	2	2
9	Κουνουπίδι	Π.Π	40		2	2	2
10	Μπρόκολο	Π.Π	40		2	2	2
11	Λάχανο Βρυξελλών	Π.Π	40		2	2	2
12	Λάχανο Μιλάνου	Π.Π	40		2	2	2
13	Κράμβη κεφαλωτή	Π.Π	40		2	2	2
14	Κόκκινο λάχανο	Π.Π	40		2	2	2
15	Ραφανοκράμβη	Π.Π	40[1]		2	2	2
16	Γογγυλοκράμβη ανοίξεως – Γογγυλοκράμβη φθινόπωρου	Π	40		2	2	2
17	Πιπεριά	Π.Π	40[1]		2	2	2
18	Αντίδι	Π.Π	40		2	2	2
19	Ραδίκι	Π+Πα	100		2	2	2
20	Καρπούζι	Π.Π	20[1]		2	2	2
21	Πεπόνι	Π.Π	20[1]		2	2	2
22	Αγγούρι	Π	20[1]		2	2	2
23	Κολοκύνθη	Π	20[2]		2	2	2
24	Καρότο	Π+Πα	200[1]		2	2	2
25	Μάραθο	Π+Πα	40		2	2	2
26	Μαρούλι	Π.Π	40[1]		2	2	2
27	Μαϊντανός						
	α) φύλλα	Π+Πα	40		2	2	2
	β) ρίζες	Π+Πα		2	2	2	2
28	Φασίολος ο πολυανθής	Π+Πα	60		2	2	2
29	Φασίολος						
	α) νανοφυές	Π+Πα	150[1]		2	2	2
	β) αναρριχώμενο	Π+Πα	60		2	2	2
30	Μπιζέλι (σε πασσάλους)	Π+Πα	100		2	2	2
31	Ραπάνι						
	α) ποικ. niger	Π+Πα	50		2	2	2
	β) ποικ. radicula	Π+Πα	100		2	2	2
32	Σκορτσονέρα (σταρίδα)	Π+Πα	100		2	2	2
33	Τομάτα	Π.Π	20[1]		2	2	2
34	Μελιτζάνα	Π.Π	30[1]		2	2	2
35	Σπανάκι	Π+Πα	60[1]		2	2	2
36	Λυκοτρύβαλο **(σμύρνιο)**	Π+Πα	60[1]		2	2	2
37	Κουκί	Π+Πα	40		2	2	2
38	Ποπ-Κορν	Π+Πα	40[1]		2	2	2
39	Σακχαρώδης αραβόσιτος	Π+Πασ	40		2	2	2

(1) Ο ενδεικνυόμενος αριθμός μειούται κατά το ήμισυ αν η δοκιμή εκτελείται σε θερμοκήπιο.

(2) Ο ενδεικνυόμενος αριθμός μειούται κατά το ήμισυ στην περίπτωση αναρριχωμένων φυτών.

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Ο αιτών θέτει στη διάθεση των αρμοδίων αρχών τις ποσότητες σπόρων που οι τελευταίες θεωρούν απαραίτητες για να εκτελέσουν τα πειράματα και τους επακολουθούντες ελέγχους.

2. Οι σπόροι πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις περί ποιότητος σπόρων που καθορίζονται στο παράρτημα II της οδηγίας του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1970 περί εμπορίας σπόρων κηπευτικών([1]).

3. Στην περίπτωση πολυετών φυτών οι δοκιμές πρέπει να συνεχίζονται έως ότου όλα τα χαρακτηριστικά έχουν παρατηρηθεί και σημειωθεί τουλάχιστο μία φορά.

4. Άν δεν είναι βέβαιο ότι η μέθοδος εξετάσεως που χρησιμοποιείται σε ένα Κράτος μέλος εφαρμόζεται εξ ίσου και στα άλλα Κράτη μέλη, η μέθοδος αυτή πρέπει να υποδεικνύεται.

5. Αν ο αριθμός των δοκιμαστικών αγρών ανά έτος δεν τηρείται, ο αριθμός των τεμαχίων ανά έτος, πρέπει κατά συνέπεια να αυξάνεται.

6. Οι ελάχιστες προϋποθέσεις που προβλέπονται στο μέρος Α μπορούν να μειούνται κατά τον έλεγχο γενεαλογικών συντελεστών.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 19 Σεπτεμβρίου 1989

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΣΤ. ΔΗΜΑΣ